

κεφ. δ'ον περι διαφορας διωρητηρια.

1. ποταχως το ονομα λαμβανει. οτι ριγως.
 1. ριγως. ε διαφορα η ετερου ριγος η εαυτου η συμβεβηκος χει-
δον. οιον ο περι πατων η ριγως διαφορα εαυτου αση περιπα-
ταως, η ετερου καθημενον.
 2. ιδίως. ε διαφορα η ετερου η συμβεβηκος ε εαυτως χαρισον
η ε παρ' απαν αχωρισον. οιον ο εχων λι ελλα οδω ασος.
 3. ιδιαιτατα. ε η διαφορα ετερου η ποιδητα ε βιωδη. ελου
η διαφορα εδοσοικη. η λευκως λεγη διαφορα.
2. η εστι. οτι διαφορα (η κυριως λεγομενη) εστι το η προτων η
διαφορετων τα εδδ εν τω οσοιον η εστι καθημενον. τω γαρ
ερεθησεν οσοιον εστι ο ανος. απουνηνομετα, οτι λεγομεν.
ισιον, οτι διαφορα διαιρη εχθος η ζωισηε το εδδ.
3. ποταχως διηρη. οτι διχως, η γαρ
η μη ριγη, η προειν εδδον αεμεζουα. οιον το διαητον τω αν-
δρω η πασα ζωοις.
η δε ριγη αεμεζουα ενι εδδ. οιον το λεγομεν τω ανδρω.

κεφ. ε'ον περι τω ιδιον διωρητηριο

1. ποταχως λεγη. οτι ποταχως.
 1. ο μονω ριγη εδδ συμβεβηκεν, ε η μη παντι (αλομω διλαδη) οιον
ιαρον ετρα ανον ενδεχει αμ' εχι παντα.
 2. ο παντι συμβεβηκε τω εδδ, αμ' εχι μονω. οιον, πας ανος διπες. αμ' εμονω
 3. ο μονω η παντι συμβεβηκε, αμ' ε αει. οιον, ποιοις πας ανος
η μονος, αμ' ε αει. μονον γαρ εν τω γιρα.
 4. εφ' ε συνδεσθαι ηκε το μονω η παντι η αει. οιον μελαστηον
ετρα συμβαινε μονω τω ανδρω η παντι η αει. η λαθεσ κυριως ιδιως
2. η εστι. οτι ιδιον εστι, ο μη δηλοι μη το η τω ετρα, μονω δε εδδ
η παντι, η αει. ετι δε η ανικατη μορφη τω αραμας. οιον
ε ανος εστι μελαστηος. πας μελαστηον εστι ανος.